

ฮีบรู (TNBT)

ฮีบรู

ฮีบรู 1

พระเจ้าพูดผ่านทางพระเยซูผู้เป็นพระโอรส

¹ ในโบราณกาลพระเจ้าได้พูดกับบรรพบุรุษของเรา ด้วยวิธีต่าง ๆ มากมาย ผ่านทางพวกศาสดาพยากรณ์ ² แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ได้พูดกับเราทั้งหลายทางพระโอรส ผู้ซึ่งพระองค์ได้ตั้งให้เป็นผู้รับสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก พระองค์ได้สร้างจักรวาลโดยพระโอรส ³ พระโอรสเป็นแสงสะท้อนสง่าราศีของพระเจ้า และมีสภาพเป็นพิภพเดียวกันกับพระองค์ และคำจูนสิ่งทั้งปวงไว้โดยพระคำ อันมีฤทธานุภาพของพระองค์ เมื่อพระโอรสได้ล้างบาปของเราด้วยพระองค์เองแล้ว ก็ได้นั่งเบื้องขวาของพระเจ้าเบื้องบน ⁴ พระองค์ยิ่งใหญ่กว่าเหล่าทูตสวรรค์มากนัก ด้วยว่าพระองค์ได้รับนามที่ดีกว่านามของทูตสวรรค์นั้นเป็นมรดก

พระโอรสมีความสำคัญกว่าทูตสวรรค์

⁵ เพราะว่ามีผู้ใดบ้างในบรรดาทูตสวรรค์ที่พระองค์ได้พูดกับเขาในเวลาใดว่า “เจ้าเองเป็นลูกชายของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดแก่เจ้าแล้ว” และยังพูดอีกว่า “เราจะเป็นพ่อของเจ้า และเจ้าจะเป็นลูกของเรา” ⁶ และอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์นำพระโอรสองค์หัวปีนั้นเข้ามาในโลก พระองค์ก็พูดว่า “ให้บรรดาพวกทูตสวรรค์ทั้งสิ้นของพระเจ้านมัสการพระโอรส” ⁷ ส่วนพวกทูตสวรรค์นั้น พระองค์พูดว่า “พระองค์บันดาลพวกทูตสวรรค์ของพระองค์ให้เป็นดุจสายลม และบันดาลผู้รับใช้ของพระองค์ให้เป็นดุจเปลวไฟ” ⁸ แต่ส่วนพระโอรสนั้น พระองค์พูดว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ ไม่เท่าแห่งอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นไม้เท้าที่เที่ยงธรรม

⁹ พระองค์รักความชอบธรรม และเกลียดชังความชั่วช้า ฉะนั้นพระเจ้า คือ พระเจ้าของพระองค์ ได้แต่งตั้งพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันหอมแห่งความยินดี ยิ่งกว่าเพื่อนทั้งปวงของพระองค์” ¹⁰ และ “ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นนาย เมื่อแรกเริ่มเดิมทีพระองค์วางรากฐานของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นผลงานการ

สร้างของพระองค์¹¹ สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์ดำรงอยู่ สิ่งเหล่านี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม¹² พระองค์จะม้วนสิ่งเหล่านี้ไว้ดุจเสื้อคลุม และสิ่งเหล่านั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไป แต่พระองค์ยังเป็นอย่างเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด”¹³ แต่จะมีทูตสวรรค์องค์ใดเล่าที่พระองค์ได้พูดในเวลาใดว่า “จงนั่งที่ขวาของเรา จนกว่าเราจะกระทำให้ศัตรูของเจ้าเป็นแท่นรองเท้าของเจ้า”¹⁴ ทูตสวรรค์ทั้งปวงเป็นแต่เพียงวิญญาณที่รับใช้พระเจ้า ที่พระองค์ส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ได้รับความหลุดพ้นเป็นมรดกมิใช่หรือ?

อีบรู 2

ความหลุดพ้นอันยิ่งใหญ่

¹ เหตุฉะนั้นเราควรจะสนใจในข้อความเหล่านั้น ที่เราได้ยินได้ฟังให้มากขึ้นอีก เพราะมิฉะนั้นในเวลาหนึ่งเวลาใดเราจะห่างไกลไปจากข้อความเหล่านั้น² ด้วยว่าถ้าถ้อยคำซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้นั้นปรากฏเป็นความจริง และการละเมิดกับการไม่เชื่อฟังทุกอย่างได้รับผลตอบแทนตามความยุติธรรมแล้ว³ ดังนั้น ถ้าเราจะเลยความหลุดพ้นอันยิ่งใหญ่แล้ว เราจะหลุดพ้นได้อย่างไร ความหลุดพ้นนั้นได้เริ่มขึ้นโดยการประกาศของพระเจ้าผู้เป็นนาย และบรรดาผู้ที่ได้ยินพระองค์ ก็ได้รับรองว่าเป็นความจริง⁴ ทั้งนี้พระเจ้าก็เป็นพยานด้วย โดยแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ และโดยการอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และโดยของประทานจากพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ ตามความประสงค์ของพระองค์

ความสำคัญของมนุษย์ในสายตาของพระเจ้า

⁵ เพราะว่าพระองค์ไม่ได้มอบโลกใหม่ ซึ่งเรากล่าวถึงนั้นให้อยู่ใต้บังคับของเหล่าทูตสวรรค์⁶ แต่มีคนกล่าวเป็นพยานในบางแห่งว่า “มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าซึ่งพระองค์จะลึกลงถึงเขา และบุตรมนุษย์เป็นผู้ใดซึ่งพระองค์เยี่ยมเยียนเขา”⁷ พระองค์ทำให้เขาดำกว่าพวกทูตสวรรค์เพียงชั่วระยะหนึ่ง และพระองค์มอบสง่าราศี กับเกียรติเป็นมงกุฎให้แก่เขา⁸ พระองค์มอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ภายใต้เท้าของเขา” ในการซึ่งพระองค์มอบสิ่งทั้งปวงให้อยู่ใต้อำนาจของเขานั้น ไม่มีสิ่งใดเลยที่ไม่อยู่ใต้อำนาจของเขา และขณะนี้ เรายังไม่เห็นว่ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของเขา⁹ แต่เราก็เห็นพระเยซู ผู้ซึ่งพระเจ้าทำให้พระองค์ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงชั่วระยะหนึ่งนั้น พระองค์ได้รับสง่าราศีและพระเกียรติเป็นมงกุฎ เพราะที่พระองค์ตายด้วยความทุกข์ทรมาน ทั้งนี้โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์จะได้ตายเพื่อมนุษย์ทุกคน¹⁰ ด้วยว่าในการที่พระเจ้าจะพาลูกชายลูกหญิงเป็นอันมากถึงศักดิ์ศรีนั้น ก็สมอยู่แล้วที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของสิ่งสรรพ และผู้บันดาลให้สิ่งสรรพเกิดขึ้น จะให้ผู้ที่เป็นายแห่งความหลุดพ้นของเขานั้นได้ถึงที่สำเร็จโดยการทนทุกข์ทรมาน¹¹ เพื่อว่ทั้งพระองค์ผู้ชำระคนเหล่านั้นให้บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระก็มาจากแหล่งเดียวกัน เพราะเหตุนี้พระองค์จึงไม่ละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่า เป็นพี่น้อง

ความสำคัญของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์

12 ดังที่พระองค์กล่าวว่า “เราจะประกาศนามของพระองค์แก่พี่น้องของเรา เราจะสรรเสริญพระองค์ในท่ามกลางที่ชุมชน” 13 และกล่าวอีกว่า “เราจะไว้วางใจในพระองค์” ทั้งกล่าวอีกว่า “ดูเถิด ตัวเรากับลูกของเรา ซึ่งพระเจ้าประทานแก่เราอยู่ที่นี้แล้ว” 14 เหตุฉะนั้น ครั้นลูกทั้งหลายมีเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้มีเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายนั้น พระองค์จะได้ทำลายมารผู้ที่มีอำนาจแห่งความตาย 15 และจะได้ปลดปล่อยเขาเหล่านั้นให้พ้นจากการเป็นทาสตลอดชีวิต เนื่องจากกลัวความตาย 16 ความจริง พระองค์ไม่ได้ช่วยบรรดาทูตสวรรค์ แต่ช่วยพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม 17 เหตุฉะนั้น พระองค์จึงต้องเป็นเหมือนกับพี่น้องทุกอย่าง เพื่อจะได้เป็นมหาบุโรhit ผู้เปี่ยมด้วยความเมตตา และความซื่อสัตย์ ในการกระทำทุกอย่างต่อพระเจ้า เพื่อลบล้างบาปของประชาชน 18 เพราะเหตุที่พระองค์ได้ทนทุกข์ทรมาน และถูกทดลอง พระองค์จึงสามารถช่วยผู้ที่ถูกทดลองได้

ฮีบรู 3

พระเยซูเป็นใหญ่กว่าโมเสส

1 เหตุฉะนั้น พี่น้องที่เป็นวิมุตติชนทั้งหลาย ผู้เข้าส่วนด้วยกันในการทรงเรียกซึ่งมาจากสวรรค์นั้น จงพิจารณาดูพระเยซู และผู้เป็นมหาบุโรhitที่เราเราประกาศว่าเชื่อ 2 พระองค์สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าผู้แต่งตั้งพระองค์ไว้ เหมือนอย่างโมเสสได้สัตย์ซื่อในชุมชนของพระเจ้า 3 แต่ถึงกระนั้นพระเยซูก็สมควรได้รับเกียรติมากกว่าโมเสส เช่นเดียวกับผู้สร้างบ้านย่อมมีเกียรติยศมากกว่าบ้านนั้น 4 เพราะว่าบ้านทุกหลังต้องมีผู้สร้าง แต่ผู้สร้างสิ่งทั้งปวงก็คือพระเจ้า 5 ฝ่ายโมเสสนั้นสัตย์ซื่อในชุมชนทั้งสิ้นของพระเจ้า ในฐานะผู้รับใช้ เพื่อจะได้เป็นพยานในเรื่องต่าง ๆ ที่พระเจ้ากล่าวในภายหลัง 6 แต่พระผู้เป็นพระศรีอาริย์นั้นในฐานะที่เป็นพระโอรส ผู้มีอำนาจเหนือชุมชนของพระเจ้า และเราก็เป็นชุมชนนั้น หากเพียงแต่เราจะยึดความมั่นใจ และความภูมิใจในความหวังนั้นไว้

คำตักเตือนของผู้เขียนที่มีต่อชาวฮีบรู

7 เหตุฉะนั้น ตามที่พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์กล่าวว่า “วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะได้ยินเสียงของพระองค์ 8 อย่าให้จิตใจของท่านดื้อรั้นไปเหมือนอย่างในครั้งกบฏนั้น ในวันที่ถูกทดสอบในถิ่นทุรกันดาร 9 เมื่อบรรพบุรุษของท่านทดสอบเรา โดยเอาเราเข้าพิสุจน์ และได้เห็นกิจการของเราถึงสี่สิบปี 10 เพราะเหตุนั้นเราจึงโกรธคนในยุคนี้” และว่า “ใจของเขาหลงผิดอยู่เสมอ พวกเขาไม่รู้จักทางของเรา” 11 ดังนั้น เราจึงให้คำมั่นสัญญาด้วยความโกรธของเราว่า “เขาจะไม่ได้เข้าสู่การหยุดพักของเรา” 12 นี่แน่ะ พี่น้องทั้งหลาย จงระวังให้ดี เพื่อจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านมีใจชั่วและไม่เชื่อ แล้วก็หลงไปจากพระเจ้า ผู้มีชีวิตอยู่ 13 ท่านจงเตือนสติกันและกันทุกวัน ตลอดเวลาที่เรียกว่า วันนี้ เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมี

ใจคือร้อนไปเพราะเล่ห์กลของบาป ที่อยู่ใต้อำนาจของ กิเลส ตัณหา อุปาทาน และอวิชชา ¹⁴ เพราะเรามีส่วนร่วมกับพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ถ้าเราเพียงแต่ยึดความมั่นใจที่เรามีอยู่ในตอนต้นไว้ให้มั่นคงจนถึงที่สุด

¹⁵ ดังมีคำกล่าวที่ว่า “วันนี้ ถ้าท่านทั้งหลายจะได้ยินเสียงของพระองค์ อย่าให้จิตใจของท่านร้อนไปอย่างในการกบฏครั้งนั้น” ¹⁶ ใครเล่าที่ได้ยินแล้วแต่ยังกบฏ? ก็คือ ทุกคนที่โมเสสนำออกจากอียิปต์มิใช่หรือ? ¹⁷ และใครเล่าที่พระองค์ได้ไถ่ถอนตลอดสี่สิบปีนั้น ก็คนเหล่านั้นที่ทำบาป และซากศพของเขาก็ถูกทิ้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารมิใช่หรือ? ¹⁸ และแก่ใครเล่าที่พระองค์ได้ให้คำมั่นสัญญาว่า เขาจะไม่ได้เข้าสู่การหยุดพักของพระองค์ ก็คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อมิใช่หรือ? ¹⁹ เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่า เขาไม่สามารถเข้าไปสู่การหยุดพักนั้นได้ เพราะพวกเขาไม่ได้เชื่อ

ฮีบรู 4

พระสัญญาที่จะให้เข้าสู่การหยุดพัก

¹ เหตุฉะนั้น เมื่อมีคำสัญญาที่ให้ไว้แล้วว่า จะให้เข้าสู่การหยุดพักของพระองค์ ก็ให้เราทั้งหลายระมัดระวัง มิฉะนั้นอาจจะมีบางคนในพวกท่านไปไม่ถึง ² เพราะว่าเราได้รับข่าวดีเช่นเดียวกับพวกเขา แต่ข่าวที่ได้ยินนั้นไม่เป็นประโยชน์แก่เขา เพราะพวกเขาไม่เชื่อ ³ ส่วนเราทั้งหลายที่เชื่อแล้วก็ได้เข้าสู่การหยุดพัก ดังที่พระองค์ได้กล่าวว่า “ตามที่เราได้ให้คำมั่นสัญญาด้วยความโกรธว่า พวกเขาจะไม่ได้เข้าสู่การหยุดพักของเรา” แม้ว่าจะงานนั้นสำเร็จแล้วตั้งแต่สร้างโลก ⁴ และมีข้อหนึ่งที่พระองค์ได้กล่าวถึงวันที่เจ็ดดังนี้ว่า “ในวันที่เจ็ดพระเจ้าพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์” ⁵ และในข้อนั้นก็กล่าวอีกว่า “เขาจะไม่ได้เข้าสู่การหยุดพักของเรา” ⁶ ที่จริงยังมีทางให้บางคนเข้าสู่การหยุดพักนั้น แต่คนเหล่านั้นที่ได้ยินข่าวดีคราวก่อนไม่ได้เข้า เพราะเขาไม่เชื่อฟัง ⁷ ดังนั้นพระองค์ได้กำหนดไว้อีกวันหนึ่งคือ วันนี้ ตามที่พระองค์ได้กล่าวทางดาวิดในเวลาหลายปีต่อมา ถึงข้อที่เคยอ้างมาแล้วว่า “วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินเสียงของพระองค์อย่าให้จิตใจของท่านร้อน” ⁸ เพราะว่าถ้าโยชูวาได้พาพวกเขาเข้าสู่การหยุดพักนั้นแล้ว พระองค์ก็คงไม่ได้กล่าวในภายหลังถึงวันอื่นอีก ⁹ ฉะนั้นจึงยังมีการหยุดพักในวันสี่สำหรับประชากรของพระเจ้า ¹⁰ เพราะว่าคนใดที่ได้เข้าไปสู่การหยุดพักของพระองค์แล้ว ก็ได้หยุดการงานของตน เหมือนพระเจ้าได้หยุดจากพระราชกิจของพระองค์

ความสำคัญของพระคำของพระเจ้า

¹¹ เหตุฉะนั้น ขอให้เราพยายามเข้าสู่การหยุดพักนั้น เพื่อจะไม่มีผู้คนหนึ่งคนใดพลาดไป ทำตามอย่างคนที่ไม่เชื่อฟังเหล่านั้น ¹² เพราะว่า พระคำของพระเจ้านั้นมีชีวิต และฤทธานุภาพอยู่เสมอ คมยิ่งกว่าดาบสองคมใด ๆ แทะทะลุกระทั้งแยกจิต และวิญญาณ ทั้งข้อกระดูก และไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัย

ความคิด และความมุ่งหมายในใจด้วย ¹³ ไม่มีสิ่งทรงสร้างใดใดถูกปิดซ่อนไว้จากพระองค์ แต่ตรงกันข้าม ทุกสิ่งก็ปรากฏแจ้งต่อสายตาของพระองค์ ผู้ซึ่งเราต้องถวายรายงานด้วยด้วย

พระเยซูคือมหาบุโรहितไม่มีความบาป

¹⁴ เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีมหาบุโรहितผู้เป็นใหญ่ที่ผ่านฟ้าสวรรค์ไปแล้ว คือพระเยซูพระโอรสของพระเจ้า ขอให้เราทั้งหลายมั่นคงในการยอมรับของเราไว้ ¹⁵ เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาบุโรहितที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ได้ถูกทดสอบเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่มีความบาป ¹⁶ ฉะนั้นขอให้เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับความเมตตา และจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในขณะที่เราต้องการ

ฮีบรู 5

หน้าที่ของมหาบุโรहितที่เป็นมนุษย์

¹ ฝ่ายมหาบุโรहितทุกคนที่เลือกมาจากมนุษย์ ได้แต่งตั้งไว้สำหรับมนุษย์ในบรรดาการซึ่งเกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อท่านจะได้้นำเครื่องบรรณาการ และเครื่องบูชามาถวายเพราะความบาป ² ท่านผู้นั้นมีใจเมตตากรุณาคนโง่ และคนหลงผิดได้ เพราะท่านเองก็มีความอ่อนกำลังอยู่รอบตัวด้วย ³ เหตุฉะนั้นท่านต้องถวายเครื่องบูชาเพราะความบาปเพื่อคนทั้งปวงฉันใด ท่านจึงต้องถวายเพื่อตัวเองด้วยฉันนั้น ⁴ และไม่มีผู้ใดตั้งตนเองเป็นบุโรहितได้ นอกจากพระเจ้าทรงเรียกเหมือนอย่างเรียกอาโรน

พระเจ้าเป็นผู้แต่งตั้งพระเยซูเป็นมหาบุโรहित

⁵ ในทำนองเดียวกัน พระผู้เป็นพระตรีอารีย์ ก็ได้ยกย่องพระองค์เองขึ้นเป็นมหาบุโรहित แต่เป็นโดยพระเจ้า ผู้ได้กล่าวกับพระองค์ว่า “เจ้าเป็นลูกของเรา วันนี้เราให้กำเนิดเจ้าแล้ว” ⁶ เหมือนพระองค์ได้กล่าวไว้อีกแห่งหนึ่งว่า “เจ้าเป็นบุโรहितเป็นนิรันดร์ตามอย่างของเมลคีเซเดค”

สภาพที่แท้จริงของพระเยซู

⁷ ฝ่ายพระเยซู ขณะเมื่อพระองค์อยู่ในสภาพของเนื้อหนังนั้น พระองค์ได้อิฐฐานและสวดอ้อนวอนด้วยน้ำตาไหล ต่อพระเจ้าผู้สามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าได้ยิน เพราะพระองค์ได้เกรงกลัวต่อพระเจ้า ⁸ ถึงแม้ว่าพระองค์เป็นพระโอรส พระองค์ก็เรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟัง โดยความทุกข์ลำบากที่พระองค์ได้ทนเอา ⁹ และเมื่อพระเยซูถูกทำให้เพียบพร้อมทุกประการแล้ว พระองค์ก็เป็นแหล่งกำเนิดความหลุดพ้นตลอดไปชั่วนิรันดร์สำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์ ¹⁰ โดยพระเจ้าได้ตั้งพระเยซูให้เป็นมหาบุโรहित ตามอย่างของเมลคีเซเดค ¹¹ เรื่องเกี่ยวกับมหาบุโรहितนั้นมีมาก และยากที่จะอธิบายให้เข้าใจได้ เพราะท่านทั้งหลายกลายเป็นคนหูตึงเสียแล้ว ¹² ถึงแม้ว่าขณะนี้ท่านทั้งหลายควรจะเป็นครูได้แล้ว แต่ท่านก็ต้องให้คนอื่นสอนท่านอีกในเรื่องหลักเบื้องต้นแห่งพระคำของ

พระเจ้า และท่านทั้งหลายกลายเป็นคนที่ยังต้องกินน้ำนม ไม่ใช่อาหารแข็ง¹³ เพราะว่าทุกคนที่ยังกินน้ำมนั้น ก็ยังไม่เข้าใจในพระคำแห่งความชอบธรรม เพราะเขายังเป็นเด็กอยู่¹⁴ แต่อาหารแข็งนั้นเป็นอาหารสำหรับผู้ใหญ่ คือผู้ที่เคยฝึกหัดความคิดของเขาจนสังเกตได้ว่าอะไรดีอะไรชั่ว

ฮีบรู 6

ผู้เชื่อในพระเจ้าคือผู้ที่ผ่านหลักคำสอนเบื้องต้นแล้ว

¹ เหตุฉะนั้นให้เราผ่านหลักคำสอนเบื้องต้นของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ไว้ และให้เราก้าวไปให้ถึงความบริบูรณ์ อย่าเอาสิ่งเหล่านี้มาวางเป็นรากอีกเลย คือการกลับใจใหม่จากการประพาศที่ตายแล้ว และความเชื่อในพระเจ้า² และคำสอนว่าด้วยพิธีมูรน้ำ และการปรกมือ และการเป็นขึ้นมาจากตาย และการพิพากษาลงโทษเป็นนิรันดร์นั้น³ ถ้าพระเจ้าจะอนุญาต เราก็จะกระทำอย่างนี้ได้⁴ เพราะว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความสว่างมาครั้งหนึ่งแล้ว และได้รู้สขของประทานจากสวรรค์ ได้มีส่วนในพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์⁵ และได้รู้สขของความดีงามแห่งพระคำของพระเจ้า และฤทธิ์เดชแห่งยุคที่จะมานั้น⁶ ถ้าเขาเหล่านั้นจะหลงอยู่อย่างนี้ ก็เหลือวิสัยที่จะให้เขากลับใจใหม่อีกได้ เพราะตัวเขาเองได้ตรึงพระบุตรของพระเจ้าเสียอีกแล้ว และได้ทำให้พระองค์ชายหน้าต่อคนเป็นอันมาก⁷ ด้วยว่าพื้นแผ่นดินที่ได้ดูดดื่มน้ำฝนที่ตกลงมาเนื่อง ๆ และงอกขึ้นมาเป็นต้นผักให้ประโยชน์แก่คนทั้งหลายที่ได้พรวนดินด้วยนั้น ก็รับพระพรมาจากพระเจ้า⁸ แต่ดินที่งอกหนามใหญ่และหนามย่อยก็ถูกทอดทิ้ง และเกือบจะถึงที่สาปแช่งแล้ว ซึ่งในที่สุดก็จะถูกเผาไฟเสีย

ความแน่ใจในคำสัญญาของพระเจ้า

⁹ แต่ดูก่อนท่านที่รัก แม้เราพูดอย่างนั้น เราก็เชื่อแน่ว่าท่านทั้งหลายคงจะได้สิ่งที่ดีกว่านั้น และสิ่งซึ่งเกี่ยวกับความหลุดพ้น¹⁰ เพราะว่าพระเจ้าผู้ยุติธรรม จะไม่ลืมการงาน และการทำนุหนักด้วยความเอาใจใส่ซึ่งท่านได้แสดงต่อนามของพระองค์ คือการรับใช้วิมุตติชนนั้น และยังรับใช้อยู่¹¹ และเราอยากให้ท่านทั้งหลายทุกคนแสดงความตั้งใจจริง ให้มั่นใจอย่างเต็มในความหวัง จนกว่าจะประสบผลสำเร็จ¹² เพื่อท่านจะไม่เป็นคนเฉื่อยชา แต่ให้ตามอย่างคนเหล่านั้นที่อาศัยความเชื่อ และความเพียร จึงได้รับคำสัญญาเป็นมรดก¹³ เพราะว่าเมื่อพระเจ้าได้สัญญาไว้กับอับราฮัมนั้น โดยเหตุที่ไม่มีใครเป็นใหญ่กว่าพระองค์ ที่พระองค์จะให้คำมั่นสัญญาได้นั้น พระองค์ก็ได้ทรงให้คำมั่นสัญญาแก่พระองค์เอง¹⁴ คือพระองค์กล่าวว่า “เราจะอวยพรเจ้าเป็นแน่ เราจะทวีเชื้อสายของเจ้าให้มากขึ้น”

ผลที่ได้จากการเชื่อในคำมั่นสัญญา

¹⁵ เช่นนั้นแหละ เมื่ออับราฮัมได้ทนคอยด้วยความเพียรแล้ว ท่านก็ได้รับตามคำสัญญานั้น¹⁶ ส่วนมนุษย์นั้นต้องให้คำมั่นสัญญาต่อหน้าผู้ที่ใหญ่กว่าตน และเมื่อเกิดข้อทู่เถียงอะไรกันขึ้น ก็ต้องถือ

คำมั่นสัญญานั้นเป็นคำยืนยันขั้นเด็ดขาด ¹⁷ ฝ่ายพระเจ้า เมื่อพระองค์ตั้งใจจะสำแดงให้ผู้รับคำสัญญานั้นเป็นมรดกรู้ให้แน่ใจยิ่งขึ้นว่า ความคิดของพระองค์จะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ พระองค์จึงได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ด้วย ¹⁸ เพื่อสองประการนั้นเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ในที่ซึ่งพระองค์จะพูดโกหกไม่ได้นั้น เราซึ่งได้หนีมาหาที่ลี้ภัยนั้นจึงจะได้รับการให้กำลังใจอย่างจริงจัง ที่จะฉวยเอาความหวังซึ่งมีอยู่ตรงหน้าเรา ¹⁹ ความหวังนั้นเรายึดไว้ต่างเสมอเรือของจิตวิญญาณ เป็นความหวังที่แน่น และมั่นคง และได้ทอดสมอไว้ภายในมัน ²⁰ ที่พระเยซูผู้นำหน้าได้เข้าไปก่อนเพื่อเราแล้ว เพราะพระองค์ได้รับการแต่งตั้งเป็นมหาบุโรหิตเป็นนิรันดร์ตามอย่างเมลคีเซเดค

ฮีบรู 7

ตำแหน่งหน้าที่ของเมลคีเซเดค

¹ เพราะเมลคีเซเดคผู้นี้คือกษัตริย์เมืองซาเลม เป็นบุโรหิตของพระเจ้าผู้สูงสุด ผู้ได้พบอับราฮัมขณะที่กำลังกลับมาจากการทำสงครามกับกษัตริย์ทั้งหลายนั้น และได้ถวายพรแก่อับราฮัม ² อับราฮัมก็ได้ถวายของเป็นสิบเปอร์เซ็นต์ของสิ่งทั้งปวงแก่เมลคีเซเดค ตอนแรกเมลคีเซเดคนั้น แปลว่ากษัตริย์แห่งความชอบธรรม แล้วภายหลังก็เป็นกษัตริย์เมืองซาเลมด้วย ซึ่งคือกษัตริย์แห่งสันภาพและสันติสุข ³ พ่อแม่และตระกูลของท่านก็ไม่มี วันเกิดวันตายก็เช่นกัน แต่เป็นเหมือนพระโอรสของพระเจ้า เมลคีเซเดคนั้นแหละดำรงอยู่เป็นบุโรหิตตลอดไปชั่วนิรันดร์

ความสำคัญและความยิ่งใหญ่ของเมลคีเซเดค

⁴ จงคิดดูเถิด ท่านผู้นี้ยิ่งใหญ่เพียงไร ที่อับราฮัมผู้เป็นต้นตระกูลของเรานั้น ยังได้นำสิบเปอร์เซ็นต์แห่งของริบนั้นมามอบให้แก่ท่าน ⁵ และแท้จริงบรรดาเชื้อสายของเลวี ซึ่งได้รับตำแหน่งบุโรหิตนั้น ถึงแม้ว่าท่านเหล่านั้นได้สืบเชื้อสายจากอับราฮัม ก็ยังมีคำสั่งให้รับสิบเปอร์เซ็นต์จากบรรดาประชากรตามพระบัญญัติ คือจากพวกพี่น้องของตน ⁶ แต่เมลคีเซเดคผู้นี้ไม่ใช่เชื้อสายพวกเขา แต่ก็ยังได้รับสิบเปอร์เซ็นต์จากอับราฮัม และได้ถวายพรให้อับราฮัมผู้ที่ได้รับคำสัญญาของพระเจ้า ⁷ สิ่งที่ยกไม่ได้ คือผู้น้อยต้องรับพรจากผู้ใหญ่ ⁸ อีกประการหนึ่ง ในกรณีของบุโรหิตเผ่าเลวีนัน มนุษย์ที่ต้องตายเป็นผู้รับสิบเปอร์เซ็นต์ แต่ในกรณีของเมลคีเซเดคผู้รับสิบเปอร์เซ็นต์นั้น มีหลักฐานในพระคัมภีร์ว่าท่านยังมีชีวิตอยู่ ⁹ ถ้าจะพูดไปอีกอย่างหนึ่งก็ว่า เลวีนันที่รับสิบเปอร์เซ็นต์ ก็ยังได้ถวายสิบเปอร์เซ็นต์ ทางอับราฮัม ¹⁰ เพราะว่าขณะนั้นเขายังอยู่ในสายเลือดของบรรพบุรุษ ขณะที่เมลคีเซเดคได้พบกับอับราฮัม

บุโรหิตตามแบบของเมลคีเซเดค

¹¹ อย่างไรก็ดี ถ้าพวกบุโรหิตเผ่าเลวีนานำมนุษย์มาสู่พระเจ้าได้ ด้วยว่าประชาชนได้รับธรรมบัญญัติโดยระบบนี้ โฉนจะต้องมีบุโรหิตอีกตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค แทนพวกบุโรหิตตามแบบอย่าง

ของอาโรนเล่า¹² เพราะเมื่อตำแหน่งปุโรหิตเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ธรรมเนียมปฏิบัติก็จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย¹³ เพราะว่าท่านที่เรากล่าวถึงนั้นมาจากตระกูลอื่น ซึ่งเป็นตระกูลที่ยังไม่มีผู้ใดเคยทำหน้าที่รับใช้ที่แท่นบูชาเลย¹⁴ เพราะเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้สืบเชื้อสายมาจากตระกูลยูดาห์ โมเสสไม่ได้ว่าจะมีปุโรหิตมาจากตระกูลนั้นเลย

ระบอบปุโรหิตตามค่างของเมลคีเซเดค

¹⁵ และข้อนี้ประจักษ์ชัดยิ่งขึ้นอีก เมื่อปรากฏว่ามีปุโรหิตอีกผู้หนึ่งเกิดขึ้นตามอย่างของเมลคีเซเดค¹⁶ ซึ่งไม่ได้ตั้งขึ้นตามบัญญัติที่เป็นเรื่องเชื้อสาย แต่เป็นเรื่องตามฤทธิ์เดชแห่งชีวิตอันไม่เสื่อมสิ้นสลายได้เลย¹⁷ เพราะมีพยานกล่าวถึงท่านว่า “ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค”¹⁸ ด้วยว่าจริง ๆ แล้วพระบัญญัติที่มีอยู่เดิม นั้น ก็ได้ยกเลิกไปแล้ว เพราะขาดฤทธิ์เดชและไร้ประโยชน์¹⁹ เพราะวาทรมบัญญัตินั้นไม่สามารถนำมนุษย์มาสู่พระเจ้าได้ แต่ได้นำความหวังอันดีกว่าเข้ามา และโดยความหวังนั้น เราทั้งหลายจึงเข้ามาใกล้พระเจ้า

ที่มาของปุโรหิตตามแบบของเมลคีเซเดค

²⁰ ที่ว่าดีกว่านั้นก็เพราะว่า ปุโรหิตคนนั้นได้ตั้งขึ้นโดยคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้²¹ บรรดาปุโรหิตเหล่านั้นไม่มีการกล่าวคำมั่นสัญญา เมื่อเขาเข้ารับตำแหน่ง แต่ส่วนปุโรหิตใหม่นี้มีคำมั่นสัญญาจากพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ให้คำมั่นสัญญาแล้ว และจะไม่เปลี่ยนใจของพระองค์ว่า ‘ท่านเป็นปุโรหิตเป็นนิตย์ตามอย่างของเมลคีเซเดค’”²² พระเยซูเป็นผู้รับประกันพันธสัญญาอันดีกว่านั้นสักเพียงใด

พระเยซูเป็นผู้ดำรงตำแหน่งปุโรหิตตลอดไป

²³ ส่วนปุโรหิตเผ่าเลวีเหล่านั้นก็ได้ตั้งขึ้นไว้หลายคน เพราะว่าความตายได้ขัดขวางไม่ให้ดำรงอยู่ในตำแหน่งตลอดไป²⁴ แต่พระเยซูนี้ พระองค์ดำรงตำแหน่งปุโรหิตตลอดกาล เพราะพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์²⁵ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงมีความสามารถเป็นนิตย์ ที่จะช่วยคนทั้งปวงที่ได้เข้ามาถึงพระเจ้าโดยทางพระองค์นั้น ให้ได้รับความหลุดพ้น เพราะว่าพระองค์มีชีวิตอยู่เป็นนิตย์ เพื่อขอความกรุณาให้แก่คนเหล่านั้น

ความยิ่งใหญ่ของพระเยซูในการเป็นมหาปุโรหิต

²⁶ มหาปุโรหิตเช่นนี้แหละที่เหมาะสมสำหรับเรา คือเป็นผู้บริสุทธิ์ ปราศจากอูบาย ไร้มลทิน แยกจากคนบาปทั้งปวง ประทับอยู่สูงกว่าฟ้าสวรรค์²⁷ พระองค์ไม่ต้องนำเครื่องบูชามาทุกวัน ๆ ดังเช่นมหาปุโรหิตอื่น ๆ ผู้ซึ่งถวายเพื่อความผิดของตัวเองก่อน แล้วจึงถวายเพื่อความผิดของประชาชน ส่วนพระองค์ได้ถวายเครื่องบูชาเพียงครั้งเดียว คือเมื่อพระองค์ได้ถวายพระองค์เอง²⁸ ด้วยวาทรมบัญญัตินั้นได้แต่งตั้งมนุษย์ที่อ่อนกำลังขึ้นเป็นมหาปุโรหิต แต่คำมั่นสัญญานั้นซึ่งมาภายหลังวาทรมบัญญัติได้แต่งตั้งพระโอรสขึ้น ผู้ถึงความสำเร็จเป็นนิตย์

ฮีบรู 8

พระเยซูเป็นมหาปุโรหิตแห่งพันธสัญญาใหม่

¹ บัดนี้ ในเรื่องที่เราพูดมาแล้วนั้น ข้อสรุปนั้นคือว่า เรามีมหาปุโรหิตอย่างนี้เอง ผู้ได้นั่งอยู่เบื้องขวาพระที่นั่งแห่งผู้ทรงเดชานุภาพในสวรรค์ ² เป็นผู้ปฏิบัติกิจในสถานบริสุทธิ และในพลับพลาแท้ ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตั้งไว้ ไม่ใช่มนุษย์ตั้ง ³ เพราะว่ามหาปุโรหิตทุกคนได้รับการแต่งตั้งให้ถวายทั้งเครื่องบูชาและของถวาย ฉะนั้นมหาปุโรหิตองค์นี้ทรงจำเป็นต้องมีสิ่งที่จะถวายด้วย ⁴ ถ้าพระองค์อยู่ในโลก พระองค์ก็จะได้เป็นปุโรหิต เพราะว่ามีปุโรหิตที่ถวายของกำนัลตามธรรมเนียมอยู่แล้ว ⁵ ปุโรหิตเหล่านั้นปฏิบัติตามแบบ และเงาแห่งสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสวรรค์ เหมือนพระเจ้าได้สั่งแก่มอสส์ เมื่อท่านจะสร้างพลับพลา นั้นว่า “ดูเถิด จงทำทุกสิ่งตามแบบอย่างที่เราแจ้งแก่เจ้าบนภูเขา” ⁶ แต่ว่าพระองค์ได้เป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาอันยอดเยี่ยมกว่าเดิม เพราะได้ตั้งขึ้นโดยคำสัญญาอันดีกว่าเดิมเท่าใด บัดนี้พระองค์ก็ได้ตำแหน่งอันดีกว่าเดิมเท่านั้น ⁷ เพราะว่าถ้าพันธสัญญาเดิมนั้นไม่มีข้อบกพร่องแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องมีพันธสัญญาที่สองอีก

พันธสัญญาใหม่ที่พระเจ้าทำกับอิสราเอล

⁸ ด้วยว่าพระเจ้าได้กล่าวติเขาว่า “พระเจ้าผู้เป็นนายกล่าวว่า ‘ดูเถิด วันเวลาจะมาถึง ซึ่งเราจะทำพันธสัญญาใหม่กับวงศ์วานอิสราเอล และวงศ์วานยูดาห์’ ⁹ ไม่เหมือนกับพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำกับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย เมื่อเราจับมือเขาเพื่อนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่ได้ตั้งมั่นอยู่ในพันธสัญญาของเราอีกต่อไปแล้ว เราจึงได้ละเขาไว้” พระเจ้าผู้เป็นนายกล่าวดังนี้แหละ ¹⁰ นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับวงศ์วานอิสราเอลภายหลังสมัยนั้น พระเจ้าผู้เป็นนายกล่าวไว้ว่า “เราจะบรรพบุญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ที่ในดวงใจของเขาทั้งหลาย และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นประชากรของเรา ¹¹ และทุกคนจะไม่สอนเพื่อนบ้านของตนและพี่น้องของตนแต่ละคนอีกว่า ‘จงรู้จักพระเจ้าผู้เป็นนาย’ เพราะเขาทั้งหลายจะรู้จักเราหมด ตั้งแต่คนต่ำต้อยที่สุดถึงคนใหญ่โตที่สุด ¹² เพราะเราจะกรุณาต่อการความชั่วช้าของเขา และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป” ¹³ เมื่อพระองค์กล่าวถึง “พันธสัญญาใหม่” พระองค์ถือว่า พันธสัญญาเดิมนั้นพ้นสมัยไปแล้ว และสิ่งที่พ้นสมัยและเก่าไปแล้วนั้น ก็พร้อมที่จะเสื่อมสูญไป

อีบุร 9

สภาพของสถานนมัสการสำหรับโลกนี้

¹ แท้จริง ถึงแม้พันธสัญญาเดิมนั้นก็ยังได้มีกฎสำหรับการรับใช้ในพิธีนมัสการ และได้มีสถานอันบริสุทธิ์สำหรับโลกนี้ ² เพราะว่าได้มีพลับพลาสร้างขึ้นตกแต่งเสร็จแล้ว คือห้องชั้นนอก ซึ่งมีเชิงเทียน โต๊ะ และขนมปังศักดิ์สิทธิ์ ห้องนี้เรียกว่าที่บริสุทธิ์ ³ และภายในม่านชั้นที่สองมีห้องพลับพลาซึ่งเรียกว่าที่บริสุทธิ์ที่สุด ⁴ ห้องนั้นมีแท่นทองคำสำหรับถวายเครื่องหอม และมีหีบพันธสัญญาหุ้มด้วยทองคำทุกด้าน ในหีบนั้นมีโถทองคำใส่มานา และมีไม้เท้าของอาโรนที่ออกช่อ และมีแผ่นศิลาที่จารึกพันธสัญญา ⁵ และเหนือหีบนั้นมีรูปทูตสวรรค์แห่งสง่าราศีคลุมพระที่นั่งพระกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้เราจะพรรณนาให้ละเอียดในที่นี้ไม่ได้

หน้าที่ของปุโรหิตในการรับใช้ที่พลับพลาหรือศาลของยาห์เวห์

⁶ แล้วเมื่อจัดตั้งสิ่งเหล่านี้ไว้อย่างนั้นแล้ว พวกปุโรหิตก็เข้าไปในพลับพลาหรือศาลของยาห์เวห์ ห้องที่หนึ่งทุกครั้งที่ใช้พระเจ้า ⁷ แต่ในห้องที่สองนั้นมีมหาปุโรหิตผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อความผิดของประชาชนด้วย ⁸ อย่างนั้นแหละ พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ได้สำแดงว่า ทางซึ่งจะเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้นไม่ได้ปรากฏแจ้ง คราวเมื่อพลับพลาเดิมยังตั้งอยู่ ⁹ พลับพลาเดิมเป็นเครื่องเปรียบสำหรับในเวลานั้น คือมีการถวายของกำนัล และเครื่องบูชา ซึ่งจะกระทำให้อาณัติจิตและชอบของผู้ถวายนั้นถึงที่สำเร็จไม่ได้ ¹⁰ ซึ่งเป็นแต่เพียงของกินของดื่ม และพิธีชำระล้างต่าง ๆ และเป็นพิธีสำหรับเนื้อหนังที่ได้บัญญัติไว้จนกว่าจะถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงใหม่

พระเยซูเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐ

¹¹ แต่เมื่อพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ได้มาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐ ซึ่งจะมาถึงโดยทางพลับพลาอันใหญ่ยิ่งกว่า และสมบูรณ์ยิ่งกว่าแต่ก่อน ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ และพูดได้ว่ามิได้เป็นอย่างของโลกนี้ ¹² พระองค์ได้เข้าไปในที่บริสุทธิ์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์มิได้นำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำเลือดของพระองค์เองเข้าไป และทำการไถ่บาปให้แก่เราสำเร็จชั่วนิรันดร์ ¹³ เพราะถ้าเลือดวัวตัวผู้และเลือดแพะ และเถาของลูกโคตัวเมีย ที่ประพรมลงบนคนบาป สามารถชำระเนื้อหนังให้บริสุทธิ์ได้ ¹⁴ มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไรเลือดของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ โดยพระวิญญาณนิรันดร์ได้ถวายพระองค์เอง แต่พระเจ้าเป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ชำระใจอันจิตและชอบของท่านทั้งหลายให้พ้นจากการประพฤติที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่

หน้าที่ของพระเยซูในฐานะปุโรหิต

¹⁵ เพราะเหตุนี้พระองค์จึงเป็นศูนย์กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ เพื่อเมื่อมีผู้หนึ่งตายสำหรับที่จะไถ่การละเมิดของคนที่ได้ละเมิดต่อพันธสัญญาเดิมนั้นแล้ว คนทั้งหลายที่ถูกเรียกแล้วนั้นจะได้รับมรดกอันนิรันดร์ตามคำสัญญา ¹⁶ เพราะว่าในกรณีที่เกี่ยวข้องกับหนังสือพันธสัญญา ผู้ทำหนังสือนั้นก็ต้องถึงแก่ความตายแล้ว ¹⁷ เพราะว่าเมื่อคนตายแล้วหนังสือพันธสัญญานั้นจึงใช้ได้ มิฉะนั้นเมื่อผู้ทำยังมีชีวิตอยู่หนังสือพันธสัญญานั้นก็ใช้ไม่ได้ ¹⁸ เหตุฉะนั้นพันธสัญญาเดิมก็ไม่ได้ตั้งขึ้นไว้โดยปราศจากเลือด ¹⁹ เพราะว่าเมื่อโมเสสประกาศข้อบังคับทุกข้อแก่บรรดาประชากรตามธรรมบัญญัติแล้ว ท่านจึงได้เอาเลือดลูกวัวและเลือดลูกแพะกับน้ำ และเอาขนแกะสีแดง และต้นหุสบมาประพรมหนังสือม้วนนั้นกับทั้งบรรดาคนทั้งปวง ²⁰ กล่าวว่า “นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเจ้าบัญญัติไว้แก่ท่านทั้งหลาย” ²¹ แล้วท่านก็เอาเลือดประพรมพลับพลากับเครื่องใช้ทุกชนิดในการปฏิบัตินั้นเช่นเดียวกัน ²² และตามธรรมบัญญัติถือว่าเกือบทุกสิ่งจะถูกชำระด้วยโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย

ความจำเป็นในการชำระล้างแบบจำลอง

²³ เหตุฉะนั้นจึงจำเป็นต้องชำระล้างแบบจำลองของสวรรค์ โดยใช้เครื่องบูชาอย่างนี้ แต่ว่าของจริงในสวรรค์นั้น ต้องชำระด้วยเครื่องบูชาที่ดีกว่าเครื่องบูชาเหล่านั้น ²⁴ เพราะว่าพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ไม่ได้เข้าไปในสถานที่บริสุทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เข้าไปในสวรรค์นั่นเอง และบัดนี้ได้ปรากฏจำเพาะพระเจ้าเพื่อเราทั้งหลาย ²⁵ พระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก เหมือนอย่างมหาปุโรหิตที่เข้าไปในที่บริสุทธิ์ทุกปี ๆ นำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตนเองเข้าไปด้วย ²⁶ มิฉะนั้นพระองค์คงต้องทนทุกข์ทรมานบ่อย ๆ ตั้งแต่สร้างโลกมา แต่ว่าเดี๋ยวนี้พระองค์ได้ปรากฏในเวลาที่สุดนี้ครั้งเดียว เพื่อจะได้กำจัดความบาปได้โดยถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา ²⁷ มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าต้องตายคนหนึ่ง และหลังจากนั้นก็จะมีภาพพจน์อันใด ²⁸ พระผู้เป็นพระศรีอารีย์จึงต้องถวายพระองค์เองคนหนึ่ง เพื่อจะได้รับเอาความบาปของคนเป็นอันมาก แล้วพระองค์จะปรากฏครั้งที่สองปราศจากความบาปแก่บรรดาคนที่คอยพระองค์ให้เขาถึงความหลุดพ้นฉนั้น

ฮีบรู 10

การถวายเครื่องบูชาตามธรรมบัญญัติ

¹ โดยเหตุที่ธรรมบัญญัตินั้นได้เป็นแต่เงาของสิ่งดีที่จะมาภายหลัง มิใช่ตัวจริงของสิ่งนั้นทีเดียว ธรรมบัญญัตินั้นจะใช้เครื่องบูชาที่เขาถวายทุกปี ๆ เสมอมา กระทำให้ผู้ถวายสักการบูชานั้นถึงที่สะอาดหมดจดไม่ได้ ² เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นได้ เขาคงได้หยุดการถวายเครื่องบูชาแล้วมิใช่หรือ? เพราะถ้าผู้นมัสการนั้นได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ครั้งหนึ่งแล้ว เขาคงจะไม่ต้องรู้สึกว่ามีบาปอีกต่อไป ³ แต่การถวาย

เครื่องนุชานั้นเป็นเหตุให้ระลึกถึงความบาปทุกปี ๆ ⁴ เพราะเลือดวัวผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระความบาปได้

พระเจ้าไม่ประสงค์เครื่องสัตว์นุชอีกเลย

⁵ ดังนั้นเมื่อพระองค์เข้ามาในโลกแล้ว พระองค์ได้กล่าวว่า “เครื่องสัตว์นุชและเครื่องนุช พระองค์ไม่ประสงค์ แต่พระองค์ได้จัดเตรียมกายสำหรับข้าฯ” ⁶ เครื่องเผาบูชาและเครื่องนุชไถ่บาป พระองค์ไม่พอใจ” ⁷ แล้วข้าฯบอกว่า “ดูเถิด ข้าฯมาแล้ว พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามใจของพระองค์” (ในหนังสือม้วนก็มีเขียนเรื่องของข้าฯ) ⁸ เมื่อพระองค์กล่าวดังนี้แล้วว่า “เครื่องสัตว์นุชและเครื่องนุช และเครื่องเผาบูชาและเครื่องนุชไถ่บาป พระองค์ไม่ประสงค์ และไม่พอใจ” ซึ่งเขาได้บูชาตามพระบัญญัติ นั้น ⁹ แล้วพระองค์จึงกล่าวว่า “นี่แน่ะ ข้าฯมาแล้ว พระเจ้าข้า เพื่อจะกระทำตามใจของพระองค์” พระองค์ยกเลิกระบบเดิมนั้นเสีย เพื่อจะตั้งระบบใหม่ ¹⁰ ตามใจของพระองค์นั่นเองที่เราทั้งหลายได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการถวายร่างกายของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

การถวายเครื่องนุชของมหาปุโรหิต

¹¹ ฝ่ายปุโรหิตทุกคนก็ยืนปฏิบัติอยู่ทุกวัน ๆ และนำเอาเครื่องนุชอย่างเดียวกันมาถวายเนื่อง ๆ เครื่องนุชนั้นจะยกเอาความบาปไปเสียไม่ได้เลย ¹² ฝ่ายพระองค์นี้ ครั้นถวายเครื่องนุชเพราะความบาปเพียงหนเดียวซึ่งใช้ได้เป็นนิรันดร์ ก็ไปอยู่เบื้องขวาของพระเจ้า ¹³ ตั้งแต่นั้นไปพระองค์คอยอยู่จนถึงบรรดาศักดิ์ของพระองค์จะถูกปราบลงเป็นที่รองบาทของพระองค์ ¹⁴ เพราะว่าโดยการถวายบูชาหนเดียว พระองค์ได้กระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระแล้วให้ถึงความสำเร็จเป็นนิรันดร์ ¹⁵ และพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ก็เป็นพยานให้แก่เราด้วย เพราะว่าพระองค์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ¹⁶ “นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับเขาทั้งหลายภายหลังสมัยนั้น” องค์พระผู้เป็นเจ้ากล่าว “เราจะบรรจุบัญญัติของเราไว้ในจิตใจของเขาทั้งหลาย และจะจารึกมันไว้ในดวงใจของเขาทั้งหลาย ¹⁷ และจะไม่จดจำบาปและความชั่วช้าของเขาอีกต่อไป” ¹⁸ ดังนั้นเมื่อมีการลบบาปแล้ว ก็ไม่มีการถวายเครื่องนุชไถ่บาปอีกต่อไป

ขอให้เราเข้ามาใกล้และยึดไว้ให้มั่น

¹⁹ เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์โดยเลือดของพระเยซู ²⁰ ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้เปิดออกสำหรับเราทั้งหลายโดยม่านนั้น คือร่างกายของพระองค์ ²¹ และครั้นเรามีมหาปุโรหิตสำหรับประชากรของพระเจ้าแล้ว ²² ก็ให้เราเข้ามาใกล้ด้วยใจจริงด้วยความเชื่ออันเต็มเปี่ยม มีใจที่ถูกชำระให้พ้นจากการวินิจฉัยผิดและชอบที่ชั่วร้าย และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำอันบริสุทธิ์ ²³ ให้เรายึดมั่นในความเชื่อที่เราทั้งหลายรับไว้ นั้น โดยไม่หวั่นไหว (เพราะว่าพระองค์ผู้ประทานคำสัญญานั้นเป็นผู้สัตย์ซื่อ) ²⁴ และให้เราพิจารณาตู่กันและกัน เพื่อเป็นเหตุให้มีความเมตตา

และกระทำการดี²⁵ ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

ความสัมพันธ์ของเครื่องบูชาไถ่บาปกับการกระทำ

²⁶ เมื่อเราได้รับความรู้เรื่องความจริงแล้ว แต่เรายังขึ้นทำผิดอีก เครื่องบูชาไถ่บาปก็จะมีเหลืออยู่เลย²⁷ แต่จะมีความหวาดกลัวในการรอคอยการพิพากษาโทษและไฟอันร้ายแรง ซึ่งจะเผาผลาญบรรดาคนที่ขัดขวางนั้นเสีย²⁸ คนที่ได้ฝ่าฝืนธรรมบัญญัติของโมเสสนั้น ถ้ามีพยานสักสองสามปาก ก็จะต้องตายโดยปราศจากความเมตตา²⁹ ท่านทั้งหลายคิดดูซิว่าคนที่เหยียบย่ำพระโอรัสของพระเจ้า และดูหมิ่นเลือดแห่งพันธสัญญาซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์ว่าเป็นสิ่งชั่วช้า และประมาทต่อพระวิญญาณผู้ทรงพระคุณ ควรจะถูกลงโทษมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด³⁰ เพราะเรารู้จักพระองค์ผู้ได้กล่าวว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา เราจะตอบสนอง องค์พระผู้เป็นเจ้าได้กล่าวไว้” และได้กล่าวอีกว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าจะพิพากษาประชากรของพระองค์”³¹ การตกอยู่ในอุ้งมือของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่นั้นเป็นที่น่าหวาดกลัว

คำแนะนำไม่ให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

³² แต่ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคราวก่อนนั้น หลังจากที่ท่านได้รับความสว่างแล้ว ท่านได้อดทนต่อความยากลำบากอย่างใหญ่หลวง³³ บางทีท่านก็ถูกประจานให้อับอายขายหน้า และถูกข่มเหง บางทีท่านก็ร่วมทุกข์กับคนที่ถูกข่มเหงนั้น³⁴ เพราะว่าท่านทั้งหลายมีใจเมตตาต่อข้าพเจ้า ในเมื่อข้าพเจ้าต้องถูกขังไว้ และเมื่อมีคนปล้นชิงเอาทรัพย์สินของของท่านไป ท่านก็ยอมให้ด้วยใจยินดี เพราะท่านรู้ว่า ท่านมีทรัพย์สินสมบัติที่ดีกว่าและถาวรกว่านั้นอีกในสวรรค์³⁵ เหตุฉะนั้นขออย่าได้ละทิ้งความไว้วางใจของท่าน ซึ่งมีบำเหน็จอันยิ่งใหญ่³⁶ ด้วยว่าท่านทั้งหลายต้องการความเพียรเพื่อว่าครั้นท่านกระทำตามใจของพระเจ้าจนกระทั่งสำเร็จได้ ท่านจะได้รับตามคำสัญญา³⁷ “เพราะอีกไม่นานพระองค์ผู้จะเดินทางมาก็จะเดินทางมาและจะไม่ชักช้า”³⁸ แต่คนบุญจะมีชีวิตดำรงอยู่ด้วยความเชื่อ และถ้าผู้ใดเสื่อมถอย ใจของเราจะไม่มีความรักในคนนั้นเลย”³⁹ แต่เราทั้งหลายไม่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่กลับถอยหลังถึงความพินาศ แต่อยู่ฝ่ายคนเหล่านั้นที่เชื่อจนให้จิตวิญญาณถึงที่หลุดพ้น

ฮีบรู 11

คำนิยามของความเชื่อ

¹ บัดนี้ ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้ที่มั่นคงใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นเป็นจริง² โดยความเชื่อนี้เอง พวกบรรพบุรุษก็ได้รับการรับรองจากพระเจ้า³ โดยความเชื่อนี้เอง เราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้สร้างโลกจักรวาลด้วยคำพูดของพระองค์ ดังนั้นสิ่งที่มองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น

ความเชื่อของอาเบลและเอโนค

4 โดยความเชื่อ อาเบลนั้นจึงได้นำเครื่องบูชาที่ดีกว่าเครื่องบูชาของคาอินมาถวายแด่พระเจ้า เพราะเหตุเครื่องบูชานั้นจึงมีพยานว่าท่านเป็นคนบุญ คือพระเจ้าเป็นพยานแก่ของถวายของท่าน โดยความเชื่อนั้น แม้ว่าอาเบลตายแล้วท่านก็ยังพุดอยู่⁵ โดยความเชื่อ เอโนคจึงถูกรับขึ้นไป เพื่อไม่ให้ท่านประสบกับความตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้ารับท่านไปแล้ว ก่อนที่รับท่านขึ้นไปนั้นมีพยานว่าท่านเป็นที่พอใจของพระเจ้า⁶ แต่ถ้าไม่มีความเชื่อแล้ว จะเป็นที่ยอมรับของพระองค์ก็ไม่ได้เลย เพราะว่าผู้ที่จะมาหาพระเจ้าได้นั้นต้องเชื่อว่าพระองค์มีชีวิตอยู่ และพระองค์เป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่ปลงใจแสวงหาพระองค์⁷ โดยความเชื่อ เมื่อพระเจ้าเตือนโนอาห์ถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านมีใจเกรงกลัวจัดแจงต่อนาวา เพื่อช่วยครอบครัวของท่านให้รอด และด้วยเหตุนี้เอง ท่านจึงได้รับโทษแก่โลก และได้เป็นทายาทแห่งการเป็นคนบุญ ซึ่งเกิดมาจากความเชื่อ

ความเชื่อของอับราฮัมและนางซาร่าห์

8 โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกเรียกให้ออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไปโดยหาว่าจะไปทางไหน⁹ โดยความเชื่อ ท่านได้พำนักในแผ่นดินแห่งคำสัญญานั้น เหมือนอยู่ในดินแดนแปลกถิ่น คืออาศัยอยู่ในเพิงพักกับอิชอัค และยาโคบซึ่งเป็นทายาทด้วยกันกับท่านในคำสัญญาอันเดียวกันนั้น¹⁰ เพราะว่าท่านได้คอยอยู่เพื่อจะได้เมืองที่มีรากฐาน ซึ่งพระเจ้าเป็นนายช่าง และเป็นผู้สร้างขึ้น¹¹ โดยความเชื่อ นางซาร่าห์เองเช่นกัน จึงได้รับพลังตั้งครรภ์ และได้คลอดลูกเมื่อชรามากแล้ว เพราะนางถือว่าพระองค์ผู้ใดให้คำสัญญานั้นเป็นผู้สัตย์ซื่อ¹² เหตุฉะนั้น คนเป็นอันมากดูจตุรบาทบนท้องฟ้า และดูเมล็ดทรายที่ชายทะเล ซึ่งนับไม่ได้ ได้เกิดแต่ชายคนเดียว และชายคนนั้นก็เท่ากับคนที่ตายแล้วด้วย

ผลที่เกิดขึ้นจากความเชื่อ

13 บรรดาคนเหล่านี้ได้ตายไปในระหว่างที่เชื่ออยู่ ยังไม่ได้รับผลตามคำสัญญาทั้งหลายนั้น แต่ได้แลเห็นคำสัญญาแต่ไกล¹⁴ เพราะคนที่พุดอย่างนี้ก็แสดงให้เห็นชัดแล้วว่า เขากำลังแสวงหาเมืองที่จะได้เป็นของเขา¹⁵ และแท้จริงถ้าเขาคิดถึงบ้านเมืองที่เขาจากมานั้น เขาก็คงจะมีโอกาสกลับไปได้¹⁶ แต่บัดนี้เขาปรารถนาที่จะอยู่ในเมืองที่ดีกว่านั้น คือเมืองสวรรค์ เหตุฉะนั้นพระเจ้าจึงไม่ได้ละอาย เมื่อเขาเรียกพระองค์ว่าเป็นพระเจ้าของเขา เพราะพระองค์ได้จัดเตรียมเมืองหนึ่งไว้สำหรับเขาแล้ว

โดยความเชื่ออับราฮัมจึงได้รับคำสัญญา

17 โดยความเชื่อ เมื่ออับราฮัมถูกลองใจ ก็ได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา นี่แหละผู้ได้รับคำสัญญานั้นไว้ก็ได้ถวายลูกชายคนเดียวของตน¹⁸ คือลูกที่มีคำกล่าวไว้ว่า “เขาจะสืบเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค”¹⁹ ท่านเชื่อว่าพระเจามีฤทธิ์สามารถให้อิสอัคเป็นขึ้นมาจากความตายได้ และท่านได้รับลูกชายคนนั้นกลับคืนมาอีก ประหนึ่งว่าลูกนั้นเป็นขึ้นมาจากตาย²⁰ โดยความเชื่อ อิสอัคได้อวยพรแก่ยาโคบ และเอ

ชาว คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้านั้น ²¹ โดยความเชื่อ ยาโคบเมื่อจะตายได้อวยพรแก่ลูกชายทั้งสองของโยเซฟ และได้ันมัสการขณะที่ค้ำอยู่บนหัวไม้เท้าของท่าน ²² โดยความเชื่อ โยเซฟเมื่อกำลังจะตายได้กล่าวถึงการที่ชนชาติอิสราเอลจะออกไป และได้มีคำสั่งไว้เรื่องกระดูกของท่าน

ความเชื่อของโมเสสและของพ่อแม่ของท่าน

²³ โดยความเชื่อ เมื่อโมเสสเกิดมาแล้ว พ่อแม่ได้ซ่อนท่านไว้ถึงสามเดือน เพราะเห็นว่าเป็นเด็ก รูปงาม และไม่ได้กลัวคำสั่งของฟาโรห์นั้น ²⁴ โดยความเชื่อ ครั้นโมเสสโตขึ้นแล้ว ไม่ยอมให้เรียกว่าเป็นโอรสของธิดาฟาโรห์ ²⁵ ท่านเลือกการร่วมทุกข์กับประชากรของพระเจ้า แทนการเรียงสำราญในความบาป ²⁶ ท่านถือว่าความอัปยศของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ดีกว่าคลังทรัพย์ในประเทศอียิปต์ เพราะท่านหวังบำเหน็จที่จะได้รับนั้น ²⁷ โดยความเชื่อ ท่านได้ออกจากประเทศอียิปต์ โดยมีได้เกรงกลัวความกริ้วของฟาโรห์ เพราะท่านยอมทนอยู่เหมือนประหนึ่งได้เห็นพระองค์ผู้ไม่ปรากฏแก่ตา ²⁸ โดยความเชื่อ ท่านได้ถือเทศกาลปัสกา และพิธีประพรมเลือด เพื่อไม่ให้เพศฆาตผู้ประหารลูกหัวปีมาถูกต้องพวกอิสราเอลได้

ความเชื่อของพวกอิสราเอล

²⁹ โดยความเชื่อ พวกอิสราเอลได้ข้ามทะเลแดงเหมือนกับว่าเดินบนดินแห้ง แต่เมื่อพวกอียิปต์ได้ลองเดินข้ามคูบัว ก็จมน้ำตายหมด ³⁰ โดยความเชื่อ เมื่อพวกอิสราเอลล้อมกำแพงเมืองเยรีโคไว้ถึงเจ็ดวันแล้ว กำแพงเมืองก็พังลง ³¹ โดยความเชื่อ นางราห์บหญิงโสเภณีจึงไม่ได้พินาศไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ไม่ได้เชื่อ เมื่อนางได้ต้อนรับคนสอดแนมนั้นไว้อย่างสันติ ³² และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า เพราะไม่มีเวลาพอที่จะกล่าวถึงกิเดโอน บาราค แซมสัน เยฟธัท ดาวิด และซามูล และศาสดาพยากรณ์ทั้งหลาย

ผลที่เกิดจากความเชื่อที่มีต่อพวกอิสราเอล

³³ โดยความเชื่อ ท่านเหล่านั้นจึงได้มีชัยเหนืออาณาจักรต่าง ๆ ได้ตั้งระบบความยุติธรรม ได้รับพระสัญญา ได้ปิดปากสิงโต ³⁴ ได้ดับไฟที่ไหม้อย่างรุนแรง ได้พ้นจากคมดาบ ความอ่อนแอของท่านก็กลับเป็นความเข้มแข็ง มีกำลังความสามารถในการทำสงคราม ได้ตีกองทัพประเทศอื่น ๆ ตกพ่ายไป ³⁵ พวกผู้หญิงก็ได้รับคนพวกของนางที่ตายแล้วกลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาอีก บางคนก็ถูกทรมาน แต่ก็ไม่ยอมรับการปลดปล่อย เพื่อเขาจะได้รับการเป็นขึ้นมาจากความตายอันเป็นชีวิตที่ดีกว่า ³⁶ บางคนถูกทดลองโดยคำเย้ายยและการถูกโอบยตี และยังถูกล่ามโซ่และถูกขังคุกด้วย ³⁷ บางคนถูกหินขว้าง บางคนก็ถูกล่อยเป็นท่อน ๆ บางคนถูกทดลอง บางคนก็ถูกฆ่าด้วยดาบ บางคนเที่ยวสัจจรไปนุ่งห่มหนังแกะและหนังแพะ ออกอยาก ทนทุกข์เวทนาและทนการเคี่ยวเข็ญ ³⁸ (โลกไม่สมกับคนเช่นนั้นเลย) เขาพเนจรไปในถิ่นทุรกันดารและตามภูเขา และอยู่ตามถ้ำและตามโพรง ³⁹ คนเหล่านั้นทุกคนมีชื่อเสียงดีโดยความเชื่อของ

เขา แต่เขาก็ยังไม่ได้รับสิ่งที่สัญญาไว้⁴⁰ ด้วยว่าพระเจ้าจัดเตรียมการอย่างดีกว่าไว้สำหรับเราทั้งหลาย เพื่อไม่ให้เขาทั้งหลายถึงที่สำเร็จนอกจากเรา

ฮีบรู 12

จงละทิ้งของหนักที่ถ่วงอยู่

¹ เหตุฉะนั้น ครั้นเรามีพยานพร้อมอยู่รอบข้างเช่นนี้แล้ว ก็ให้เราทิ้งของหนักทุกสิ่งที่ถ่วงอยู่ และความผิดที่เราหมกมุ่นกระทำนั้น และการวิ่งแข่งกันที่กำหนดไว้สำหรับเรานั้น ให้เราวิ่งด้วยความเพียรพยายาม ² หมายเอาพระเยซูเป็นผู้ริเริ่มความเชื่อ และผู้ทำให้ความเชื่อของเราสำเร็จ เพราะเห็นแก่ความยินดีที่มีอยู่ตรงหน้านั้น พระองค์ได้ทนเอากางเขน ถือว่าความละอายไม่เป็นสิ่งสำคัญอะไร และได้อยู่เบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว

ผลที่ได้จากการที่พระเจ้าติสอน

³ ท่านทั้งหลายจงพิจารณาคิดถึงพระองค์ ผู้ได้ทนเอาการติเตียนนินทาของคนบาปต่อพระองค์มากเท่าใด เพื่อท่านทั้งหลายจะารู้สึกท้อถอย ⁴ ท่านทั้งหลายยังไม่ได้รับสู้กับความบาปจนถึงเลือดตกยางออกเลย ⁵ และท่านได้ลืมคำเตือนนั้นเสีย ซึ่งได้เตือนท่านเหมือนกับเตือนลูกว่า “ลูกชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการติสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าระอาใจเมื่อพระองค์ติเตียนท่านนั้น” ⁶ เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าติสอนผู้ที่พระองค์รัก และเมื่อพระองค์รับผู้ใดเป็นลูก พระองค์ก็เขียนชื่อผู้นั้น” ⁷ ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการติสอน พระเจ้าย่อมปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นลูก ด้วยว่ามีคนใดเล่าที่พ่อแม่ไม่ได้ติสอนเขาบ้าง ⁸ แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกติสอนเช่นเดียวกับคนทั้งปวง ท่านก็ไม่ได้เป็นลูก แต่เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ ⁹ อีกประการหนึ่ง เราทั้งหลายได้มีพ่อที่เป็นมนุษย์ที่ได้ติสอนเรา และเราจึงได้นับถือพ่อนั้น ยิ่งกว่านั้นอีก เราควรจะได้ยำเกรงนบনอบต่อพ่อแห่งจิตวิญญาณและจำเรณูชีวิตมิใช่หรือ ¹⁰ เพราะแท้จริงพ่เหล่านั้นติสอนเราเพียงชั่วเวลาเล็กน้อย ตามความเห็นดีเห็นชอบของเขาเท่านั้น แต่พระองค์ได้ติสอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์ ¹¹ ดังนั้นการติสอนทุกอย่างเมื่อกำลังถูกอยู่นั้นไม่เป็นการชื่นใจเลย แต่เป็นการเศร้าใจ แต่ภายหลังก็ทำให้เกิดผลเป็นความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง

คำตักเตือนมิให้เพิกเฉยต่อพระคุณของพระเจ้า

¹² เพราะเหตุนั้น จงยกมือที่อ่อนแรงขึ้น และจงให้หัวเข่าที่อ่อนล้ามีกำลังขึ้น ¹³ และจงกระทำทางที่เท้าของท่านจะเดินไปนั้นให้ตรงไป เพื่ออาการที่ทำให้ห้อยจะมีได้กำเริบขึ้น แต่จะได้หายเป็นปกติ ¹⁴ จงอดสำหที่ที่จะอยู่อย่างสงบสุขกับคนทั้งปวง และที่จะได้ใจบริสุทธิ์ ด้วยว่านอกจากนั้นไม่มีใครจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ¹⁵ และจงระวังให้ดีเกรงว่าจะมีบางคนกำลังเสื่อมจากพระคุณของพระเจ้า และเกรงว่าจะ

มีรากขมขึ้นแซมขึ้นมาทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ท่าน และเป็นเหตุให้คนเป็นอันมากเป็นมลทินไป¹⁶ และเกรงว่าจะมีคนกระทำผิดประเวณี หรือคนประมาทเหมือนอย่างเอชาน ผู้ได้เอาสิทธิของบุตรหัวปีนั้นขายเสีย เพราะเห็นแก่อาหารคำเดียว¹⁷ เพราะท่านทั้งหลายก็รู้อยู่แล้วว่า ต่อมาภายหลังเมื่อเอชานอยากได้รับพรนั้นเป็นมรดก เขาก็ได้รับคำปฏิเสธร เพราะเขาไม่มีหนทางแก้ไขเลย ถึงแม้ว่าได้กลับใจแสวงหาจนน้ำตาไหล

¹⁸ ท่านทั้งหลายไม่ได้มาถึงภูเขาที่จะถูกต้องได้ และที่ได้ไหมไฟแล้ว และถึงที่ดำ ถึงที่มีดมืด และถึงที่ลมพายุ¹⁹ และถึงเสียงแตร และถึงเสียงพูดของพระเจ้า ซึ่งคนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้วได้อ้อนวอนขอไม่ให้พูดแก่เขาอีก²⁰ (เพราะว่าข้อความที่บัญญัติไว้นั้นเขาทนไม่ได้ คือที่ว่า “แม้แต่สัตว์ถ้าจะต้องภูเขา นั้นก็ต้องถูกขว้างด้วยก้อนหินให้ตาย หรือแทงทะลุด้วยแหลนให้ตาย”²¹ สิ่งที่เห็นนั้นน่ากลัวจริง ๆ จนโมเสสเองก็กล่าวว่า “ข้าพเจ้ากลัวจนตัวสั่น”)

²² แต่ท่านทั้งหลายได้มาถึงภูเขาไซออน และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ คือกรุงเยรูซาเล็ม แห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมชนทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้²³ และมาถึงที่ชุมชนที่ร่างเริ่มและมาถึงชุมชนของลูกหัวปี ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้พิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงจิตวิญญาณของคนบุญซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว²⁴ และมาถึงพระเยซูผู้เป็นคณกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงเลือดประพรมที่มีเสียงร้องที่ดีกว่าเสียงเลือดของอาเบล

²⁵ จงระวังให้ดี อย่าปฏิเสธไม่ยอมฟังพระองค์ผู้พูดนั้น เพราะว่าถ้าเขาเหล่านั้นที่ปฏิเสธไม่ยอมฟังคำเตือนของพระองค์ที่พื้นแผ่นดินโลกไม่ได้ฟังโทษ ถ้าเราเมินหน้าจากพระองค์ผู้เตือนจากสวรรค์ เราทั้งหลายก็จะไม่ได้พ้นโทษมากยิ่งขึ้นอีก²⁶ เสียงของพระองค์คราวนั้นได้บันดาลให้แผ่นดินหวั่นไหว แต่บัดนี้พระองค์ได้สัญญาไว้ว่า “อีกครั้งหนึ่งเราจะกระทำให้หว่าดหวั่นไหว มิใช่แผ่นดินโลกแห่งเดียว แต่ทั้งสวรรค์ด้วย”²⁷ และถ้อยคำที่กล่าวไว้ว่า “อีกครั้งหนึ่ง” นั้น แสดงว่าสิ่งที่หวั่นไหวนั้นจะถูกกำจัดเสีย เหมือนกับสิ่งที่สร้างให้มีขึ้น เพื่อให้สิ่งที่ไม่หวั่นไหวคงเหลืออยู่²⁸ เหตุฉะนั้น ครั้นเราได้อาณาจักรที่ไม่หวั่นไหวมาแล้ว ก็ให้เรารับพระคุณ เพื่อเราจะได้ปฏิบัติพระเจ้าตามชอบใจของพระองค์ด้วยความเคารพและยำเกรง²⁹ เพราะว่าพระเจ้าของเรานั้นเป็นไฟที่เผาผลาญ

ฮีบรู 13

คำขอร้องให้กระทำในฐานะที่เป็นลูกของพระเจ้า

¹ จงให้ความรักฉันพี่น้องมีอยู่ต่อกันเสมอไป² อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะว่าโดยการกระทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว³ จงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่ถูกจำจองอยู่เหมือนหนึ่งว่าท่านทั้งหลายก็ถูกจำจองอยู่กับเขา จงระลึกถึงคนทั้งหลายที่ถูกเคี่ยวเข็ญ เหมือนหนึ่งว่าเป็นตัวของท่านเองซึ่งมีร่างกายเหมือนอย่างเขาด้วย⁴ จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้ที่นอน

ปราศจากมลทิน แต่คนที่ล่วงประเวณีและคนที่มึ้กนั้น พระเจ้าจะพิพากษาโทษเขา ⁵ ท่านจงอย่าเป็นคนรักเงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระเจ้าได้กล่าวไว้แล้วว่า “เราจะไม่ปล่อยเจ้าไว้หรือไม่ทอดทิ้งเจ้าเลย ⁶ เพื่อที่เราทั้งหลายจะกล่าวด้วยใจกล้าว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นพระผู้ช่วยของข้าฯ ข้าฯจะไม่กลัวมนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าฯได้เล่า’”

จงเอาใจใส่ผู้รับใช้ที่รับใช้ท่ามกลางเรา

⁷ ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงคนเหล่านั้นที่รับใช้ท่านอยู่ ผู้ซึ่งได้ประกาศพระคำของพระเจ้าแก่ท่าน และจงพิจารณาคูผลงานของเขา แล้วจงตามอย่างความเชื่อของเขา ⁸ พระเยซูผู้เป็นพระศิโรตียังเหมือนเดิมในเวลานานนี้ และเวลานี้ และต่อ ๆ ไปเป็นนิกาล ⁹ อย่าหลงไปตามคำสอนต่าง ๆ ที่แปลก ๆ เพราะว่าเป็นการติดอยู่แล้วที่จะให้กำลังใจเข้มแข็งขึ้นด้วยพระคุณ ไม่ใช่ด้วยอาหารการกิน ซึ่งไม่เคยเป็นประโยชน์แก่คนที่หลงติดอยู่เลย ¹⁰ เรามีแท่นบูชาแท่นหนึ่ง และคนที่รับใช้ในพลับพลานั้น ไม่มีสิทธิ์ที่จะกินของจากแท่นนั้นได้ ¹¹ เพราะซากของสัตว์เหล่านั้นที่มหาปุโรหิตได้เอาเลือดเข้าไปในสถานบริสุทธิ์เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น ก็ต้องเอาไปเผาเสียนอกค่าย

การกระทำของพระเยซูเพื่อคนของพระองค์

¹² เหตุฉะนั้น พระเยซูก็ได้ทนทุกข์ทรมานภายนอกประตูเมืองเช่นเดียวกัน เพื่อชำระประชากรให้บริสุทธิ์ด้วยเลือดของพระองค์ ¹³ เพราะฉะนั้น ให้เราทั้งหลายออกไปหาพระองค์ภายนอกค่ายนั้น และยอมรับคำดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อพระองค์ ¹⁴ เพราะว่าที่นี่เราไม่มีเมืองที่ถาวร แต่ว่าเราแสวงหาเมืองที่จะมีในภายหน้า ¹⁵ เหตุฉะนั้น ให้เราถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้าตลอดไปโดยทางพระองค์นั้น คือกล่าวขอบพระคุณพระนามของพระองค์ ¹⁶ แต่อย่าลืมที่จะทำความดี และที่จะแบ่งปันข้าวของซึ่งกันและกัน เพราะเครื่องบูชาอย่างนั้นเป็นที่พอใจของพระเจ้า

ข้อปฏิบัติเมื่ออยู่ร่วมกันในชุมชนของพระเจ้า

¹⁷ ท่านทั้งหลายจงยอมเชื่อฟังและยอมอยู่ในคำของคนเหล่านั้นที่รับใช้ท่าน ด้วยว่าท่านเหล่านั้นคอยระวังดูแลจิตวิญญาณของท่าน เหมือนกับผู้ที่จะต้องรายงาน เพื่อเขาจะได้ทำการนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเศร้าใจ เพราะที่ทำดั่งนั้นก็จะเป็นประโยชน์อะไรแก่ท่านทั้งหลาย ¹⁸ จงอธิษฐานเพื่อเรา เพราะเราแน่ใจว่า เรามีใจวินิจฉัยผิดและชอบติดอยู่แล้ว และปรารถนาที่จะปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์ในทุกอย่าง ¹⁹ และข้าพเจ้าวิงวอนท่านมากยิ่งขึ้นให้ทำเช่นนั้น เพื่อข้าพเจ้าจะได้กลับคืนไปอยู่กับท่านโดยเร็ว

คำอวยพรในตอนสุดท้าย

²⁰ บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติภาพและสันติสุข ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้เลี้ยงแกะที่ยิ่งใหญ่ โดยเลือดแห่งพันธสัญญานี้รันดร์นั้น ²¹ พระองค์ได้ทำให้ท่านทั้งหลาย

สมบูรณ์ในการดีทุกอย่าง เพื่อจะได้ปฏิบัติตามใจของพระองค์ และทำงานในท่านทั้งหลายให้เป็นที่ชอบใน
สายตาของพระองค์โดยพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ ขอสง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ สาธุ

คำขอในตอนสุดท้าย

22 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านให้เพียรฟังคำเตือนสตินี้ เพราะข้าพเจ้าได้เขียน
จดหมายมาถึงท่านทั้งหลายเพียงไม่กี่คำเท่านั้น 23 ท่านทั้งหลายจงรู้ด้วยว่า ทิโมธีน้องชายของเรา ได้รับ
การปล่อยเป็นอิสระแล้ว ถ้าเขามาถึงเร็ว ข้าพเจ้าก็จะมาพบท่านทั้งหลายพร้อมกับเขา 24 ขอฝากความคิด
ถึงมายังท่านเหล่านั้นที่รับใช้ท่าน และวิมุตติชนทั้งปวง พวกพี่น้องที่เป็นชาวอิตาลีก็ฝากความคิดถึงมายัง
ท่านทั้งหลายด้วย 25 ขอพระคุณจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด สาธุ